

Oppilaiden suusta napattua...

Opettaja oli laittanut eräänä aamuna päälleen 10 vuotta vanhan rippihameen ja punaisen villapuseron.

Oppilas tokaisi: Ei sinun, opettaja, tarvitse joka päivä noin hienona tulla kouluun.

Eräänä toisena päivänä opettaja oli laittanut päälleen uuden college-mekon. Oppilas huomautti luokkaan mennessään, että meidän äidillä on samanlainen yöpuku.

Opeteltiin uutta äännettä (n) ja tutkittiin kielen paikkaa suussa sitä sanottaessa.

Opettaja: Missä kieli on, kun inistään kuin itikat?

Oppilas: No suussahan se on.

Valokuvaaja luokkaa kuvatessa: Ja nyt hymyilkää niin, että hampaat näkyvät.

Oppilas: Ope, minä en voi hymyillä, kun mulla ei oo etuhampaista.

Pehmeän laskun toisena päivänä Inka kiertää opettajaa ahdistellen:
Koska tulee läksyjä?

Opettaja: Odota nyt, kyllä niitä tulee.

Heidi tokaisee: Nii-in, jos oikein jankuttaa, voi olla, ettei anneta ollenkaan.

Virkattiin ketjusilmukoita ekaluokkalaisten kanssa. Joillekin työ oli äärimmäisen raskasta. Juha istui pulpetillaan ja tuhersi koukullaan ja sanoi: Kuule opettaja, minusta tuntuu, että minä virkkaan tätä vielä silloinkin, kun olen jo töissä.

Ei auttanut minun muu kuin katkaista lanka ja lopettaa työ siihen.

Opettaja selitti luonnontiedon tunnilla miten ihmiset kuuluvat ihmiskuntaan ja eläimet eläinkuntaan ja kasvit kasvikuntaan.

- No, sanopas sinä Pekka, mihin kuntaan teidän lehmänne kuuluvat?
- Iisalmen maalaiskuntaan.

Opettaja: Mainitkaa joitakin niisanottuja elementtejä.

Oppilas: Vesi, tuli, maa, ilma ja konjakki

Opettaja: Konjakki! Ei konjakki ole mikään elementti.

Oppilas: Kyllä se on. Minä olen äidin kuullut sanovan, kun isä on ottanut konjakkia, että nyt se taas on oikein elementissään.

- No, Liisa, mitä olet oppinut ensimmäisenä koulupäivänä?
- Ei mainitsemisen arvoista. Täytyy mennä huomenna uudestaan.